

OKTÓBER / 2018

MRAVENISKO

číslo 2 ▪ ročník 9.

Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA

www.szsbaikalska.sk

V TOMTO ČÍSLE:

SPOMÍNAME NA NAŠICH PREDKOV

PRVÝ DEŇ V ŠKOLE

PRECHÁDZKA NA KOLIBE

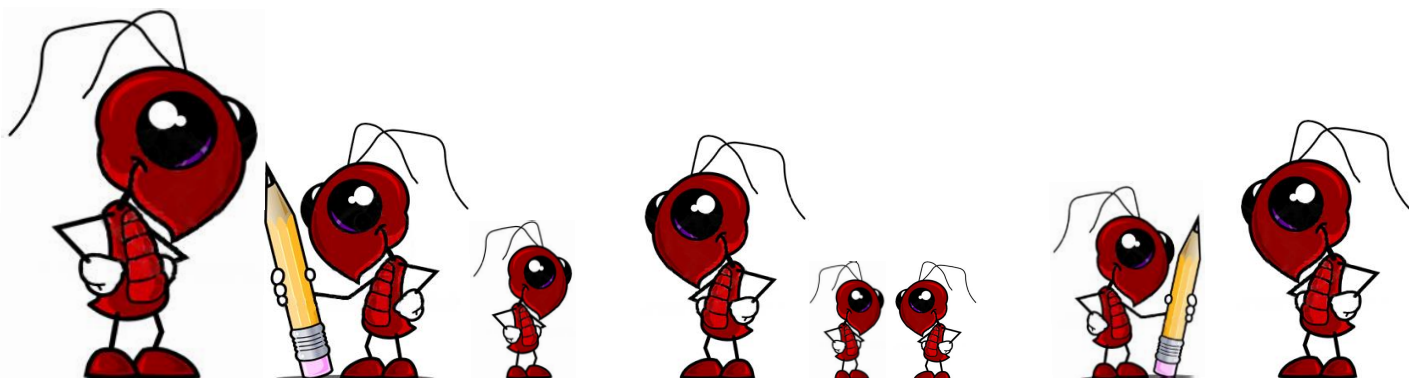
V KNIŽNICI

ROZHOVOR SO SIMONOU

NÁSTENKA

ŠKD

NA VYUČOVANÍ

*Tlačená verzia časopisu Mravenisko vychádza vďaka dobrovoľnej finančnej zbierke
rodičov detí 1. stupňa našej SZŠ.
ĎAKUJEME!*

SLOVO NA ÚVOD

Milí čitatelia!

Október v tomto roku nebol len pekným slnečným jesenným mesiacom, ale aj významným medzníkom v našej histórii. Pripomínali sme si 100. výročie vzniku Československej republiky.

Čím je pre nás 1. ČSR v súčasnosti zaujímavá? Po rozpade Rakúsko-Uhorskej monarchie 28. októbra roku 1918, vznikla prvá samostatná republika Slovákov a Čechov, na čele ktorej stál pán prezident Tomáš G. Masaryk. Spolu s ním 1. Československú republiku založil významný Slovak, politik, letec a vedec Milan Rastislav Štefánik. Bola to republika demokratická. Naša škola si pripomína toto výročie viacerými zaujímavými akciami. Na 1. stupni SZŠ sme sa na hudobnej výchove naučili zopár pekných pesničiek prislúchajúcich k tomuto obdobiu. Naším malým prváčikom sa na výtvarnej veľmi vydaril návrh známky s podobizňou pána prezidentom T. G. Masaryka. Druháci robili zaujímavý projekt Spomíname na našich predkov. Tretiaci stvárnilo znak leva v štýle pop-artu a vypracovali projekty, ktorých obsahom bolo nielen založenie republiky ale aj to, ako sa vyvíjalo školstvo, odievanie, hudba, detské hry a život v Bratislave v období 1. ČSR. No a štvrtáci sa venovali projektu Československí športovci storočia. Sme radi, že sme si mohli priblížiť tieto významné udalosti takými zaujímavými aktivitami a zároveň sa niečo nové naučiť.

Anna Maňáková

OKTÓBER

- 10. 10. – Kids' Lab Hókus-Pókus, 2. W
- 12. 10. – Návšteva Bibiany, 3. T
- 12. 10. – Bienále animácie Bratislava, 4. P
- 25. 10. – Vyrezávanie tekvic s rodičmi, 3. T
- 26. 10. – Planetárium – exkurzia Brno, 4. P

Viac sa o októbrových akciách dozviete v nasledujúcom čísle časopisu Mravenisko.

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava a distribúcia: Miroslav Rapant

Spolupracovali: Anna Maňáková, Simona Šrubařová,
Monika Kakasová, Magdaléna Lederleitnerová, Vladimír Záškvara

Prispievatelia: žiaci 1. – 4. ročníka SZŠ Bajkalská 20, Bratislava

AKCIE MESIACA

PRVÝ DEŇ V ŠKOLE

Otvorenie školského roka bolo 3. septembra. Naša trieda 3. Team vystúpila v školskej jedálni s predstavením *Autobus* pre nových prváčikov. S týmto predstavením sme boli aj na súťaži Supertrieda na konci minulého školského roka, kde sme v celoslovenskom kole získali krásne 2. miesto. Všetkým žiakom a rodičom sa prihovorila nová pani riaditeľka

Dana Jančinová a naša pani učiteľka Anika. Ja s Christianom sme boli moderátori, dopadlo to veľmi dobre.

Alica Vanková, 3. T

PRECHÁDZKA NA KOLIBE

30. septembra sme boli s rodičmi a s našou triednou Anikou na prechádzke na Kolibe. Keď sme prišli na miesto, hrali sme sa všelijaké hry, napríklad: žmurkanú a naháňačku vo dvojici. S touto sme tu boli iba raz. Najviac sa mi páčila hra žmurkaná. Ešte pred hrami sme hrali žalud'ovú vojnu. Ja som mal skoro najviac žalud'ov. Ohadzovali sme sa aj z posedu. Keď sme odchádzali, nalepili sa na mňa bodliaky. Na Kolibe sa mi veľmi páčilo. Na budúci rok pôjdeme zas.

Viktor Lacko, 3. T

KNIŽNICA – NAJLEPŠIA NÁVŠTEVA KNIŽNICE

11. septembra sme išli na Blumentálsku ulicu do *Staromestskej knižnice*. Cestovali sme električkou. Tento raz sme nepočúvali príbeh, lebo sme sa ponáhľali. Vybrala som si tri knihy: *Julinka malá zverolekárka*, *Čarohľadačky* a *Srdce zeme*. Najviac som sa tešila na *Srdce zeme*. A najviac sa mi páčili *Čarohľadačky*. Aj *Julinka* bola celkom dobrá, ale nie najlepšia. *Srdce zeme* je asi druhá najlepšia kniha. Nevie, práve to čítam. Keď sme prišli do školy, stále si všetci čítali. Čítali sme si stááááale aj po obede. Stáááááááale. Veľmi sa mi tam páčilo. Teším sa na ďalšiu návštevu knižnice.

Hanka Čáčová, 3. T

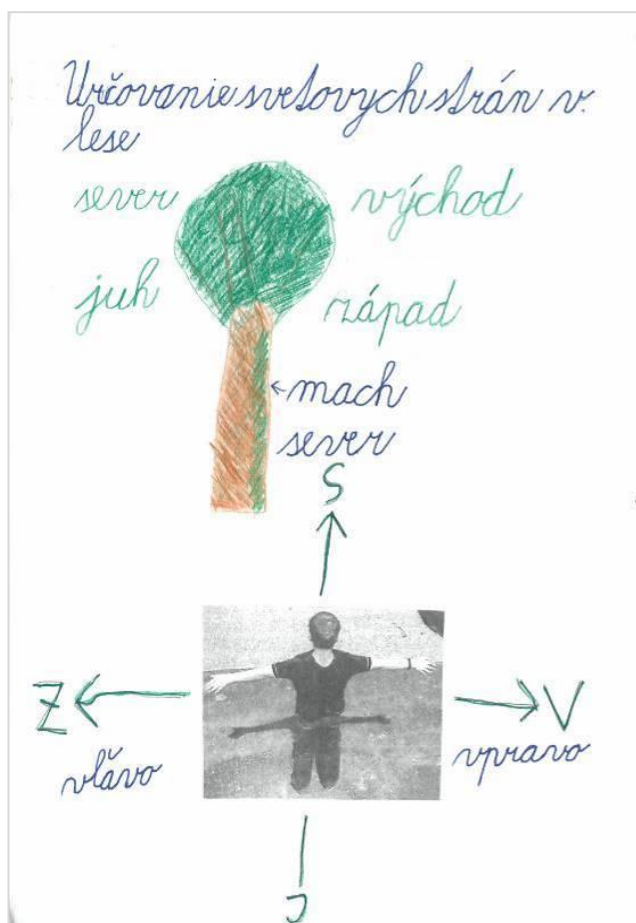
AKCIE MESIACA

LESNÁ PEDAGOGIKA

V prvom týždni školského roka sme boli na Železnej studienke, mali sme Lesnú pedagogiku. Cestovali sme električkou a trolejbusom. Učili sme sa o tom, aké poznáme lesy, išli sme po náučnom chodníku, teta lektorka nám vysvetľovala aké drevo sa používa na výrobu huslí, učili sme sa určovať svetové strany v prírode, aj ako človek využíva drevo. Ukazovala nám aj obrázky zvierat a živočíchov, ktoré žijú v našich lesoch. Dozvedeli sme sa, že lesy majú ochrannú a rekreačnú funkciu. Bol s nami aj pán poľovník, s ktorým sme potom sedeli v altánku a počúvali, čo nám rozpráva. Priniesol nám ukázať trofeje zo srnca, jeleňa, daniela, muflóna. Rozprával nám veľa zaujímavostí o poľovníctve. Dozvedeli sme sa, čo všetko robia poľovníci.

Words

Boris Jakubovič, 2. W

Sara Hargašová, 2. W

NA VYUČOVANÍ

SPOMÍNAME NA NAŠICH PREDKOV

Na hodine vlastivedy robíme zaujímavý projekt – Spomíname na našich predkov. Tento mesiac si pripomíname 100. výročie vzniku Prvej republiky a my v našej triede si spomíname na našich praprarodičov, ktorí narodili ešte v Rakúsko-Uhorsku a prarodičov, starých rodičov, z ktorých niektorí bojovali v prvej alebo v druhej svetovej vojne. Priniesli sme všelijaké veci, ktoré máme po nich doma. S našimi rodičmi sme napísali zaujímavé príbehy. V tomto a nasledujúcom čísle si o tom prečítate. Je to veľmi zaujímavé, posúďte sami.

Words

PRE ŠIMONKA NAPÍSA LA BABKA

Toto napísala na pamiatku pre mňa moja babka:

Pradedko Viliam Hollý, sa narodil v rok 1919, mal 11 súrodencov, z ktorých 4 žili v období Rakúsko-Uhorska. Jeho rodičia, Ľudovít narodený v roku 1884 a Jozefína narodená v roku 1890 tiež žili v Rakúsko-Uhorsku. Čo robil prapradedko neviem, ale praprababka bola domáca, chovala kozy, chodila pásť kravy, pracovala na poli. Každý deň chodila v kroji, ktorý si sama šila a vyšivala. Kroj je zliechovský

(Zliechov), môže mať približne 100 rokov a obaja žili celý život v Košeckom Rovnom. Svadbu mali v roku 1909 v Zliechove. Pradedko Viliam ako slovenský vojak bojoval v 2. svetovej vojne na ruskom fronte, kde bol ranený do chrbta. Po pobyte v ruskej nemocnici ho dovezli na Slovensko a keď vyzdravel, už sa nechcel vrátiť na vojnu a prihlásil sa za žandára (policajta) a celý život bol policajtom – vyšetrovateľom. Šachovnicu urobil pradedko Viliam niekedy v sedemdesiatych rokoch, keď odišiel na dôchodok a pracoval ako dôchodca v nábytkárskom závode, kde vyrábali parkety a tam sa naučil pracovať s drevom. Okrem šachovnice vyrábali aj rôzne obrazy z dreva. Prababka Alžbeta sa narodila v roku 1928, jej otec Štefan sa narodil v roku 1887. Prapradedko Štefan bojoval v 1. svetovej vojne, kde sa zranil a po návrate z vojny v roku 1914 zomrel. Matka prababky Alžbety sa volala Paulína a narodila sa v roku 1890. Mala krčmu až do roku 1950 a počas 2. svetovej vojny v nej striedavo bývali ruskí aj nemeckí vojaci. Prababka Alžbeta mala sestru Máriu, ktorá sa narodila v roku 1913, Jej rodičia i sestra tiež žili v Rakúsko Uhorsku, v obci Gúta, ktorá sa dnes volá Kolárovo. Pradedko Valent Lackovič, otec dedka Lukáča sa narodil v roku 1911. V čase hospodárskej krízy išiel v roku 1935 za prácou do Francúzska a po vypuknutí 2. svetovej vojny bojoval vo Francúzsku, bol zajatý Nemcami a dva roky strávil v pracovnom tábore v Nemecku, odkiaľ sa mu podarilo utiecť domov. Otec pradedka Valenta, prapradedko bol námorník, ktorý za čias Rakúsko Uhorska na lodi navštívil Čínu, Indiu, Japonsko i európske štáty. Keď sa vrátil domov, doniesol synovi, pradedkovi Valentovi z Holandska korčule,

ktoré u nás ešte nepoznali. Pradedko Valent ich chlapcom z dediny požičiaval za grajciar, ale každému iba jednu a za peniaze si kupoval klobásu. Prababka Juliana, mama dedka Lukáča sa narodila v roku 1914. Obaja aj s prapradedkom žili v dobe Rakúsko-Uhorska.

Šimon Jonašík, 2. W

NA VYUČOVANÍ

MÔJ PRADEDKO REZBÁR

Môj pradedko Július Hudec bol najstarším synom spomedzi deviatich detí. Narodil sa v r. 1926 v obci Preseľany nad Nitrou, kde prežil celý život a tam sa aj jeho diela momentálne nachádzajú.

Zomrel v r. 2006. Remeslu rezbára a maliara ho nikto neučil. Talent objavil sám v sebe. Začal strihaním preglejky do rôznych motívov (kvety, jeleň), ich lepením, vypaľovaním do obrazov. Drevenú miniatúru Nitrianskeho hradu a aj Bojnického zámku vytvoril len na základe fotografií. Bol to môj dedko Vladko, kto chodil na motorke odfoťiť hrady zo všetkých vonkajších strán a zvnútra z ich vežičiek do nádvorí. Pradedko – ako ho všetci v dedine volali – Ďulo si sám urobil ich matematický prepočet rozmerov a proporcií. Chrám Vasilija Blaženého v Moskve vytvoril vraj len na základe darovanej pohľadnice! Vázičky z dreva si sám sústružil v

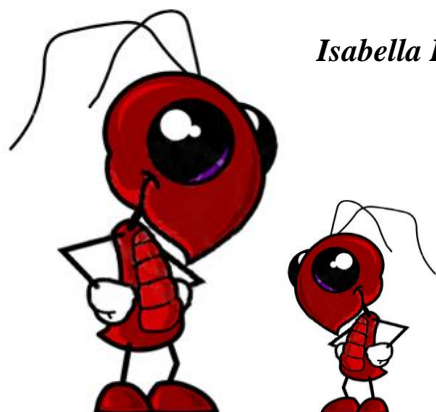
jeho “pracovni”, ktorú volal *vrštat’*. Je to pradedova miestnosť za domom, v ktorej mal sústruh, cirkulár a iné pomôcky a náradia. Vázy následne maľoval temperovými farbami a moja mamina – jeho vnučka mu vždy závidela, koľko rôznych veľkostí štetcov pri svojej práci používal. Tenké, hrubé, krátke, dlhé... ale ničoho sa nesmela dotýkať. Tvoril aj nábytky, miniatúru krosien, tkáčskeho stavu, barový stolík v tvare zemegule na kolieskach, zvieratká atď. Jeho tvorba však zostala verejnosti neznáma. Asi sa s mamičkou pustím do práce a urobíme z pradedka slávneho umelca. Zaslúži si to. Čo vy na to?

Sofia Peťko s maminou, 2. W

MLYNČEK EŠTE MELIE

Priniesla som deťom ukázať mlynček na kávu, ktorý zostrojil môj pradedo. Mlynček je ešte stále funkčný. Máme aj strieborný príbor po mojej pra-prababke. Stále máme kompletný nepoškodený servis.

Isabella Kucharik, 2. W

POKEC SO ŠTVRTÁKMI

MÁŠ NEJAKÉ VYSNÍVANÉ POVOLANIE, KTORÉ BY SI CHCEL/CHCELA ROBIŤ, KEĎ BUDEŠ VEĽKÝ/VEĽKÁ? A PREČO?

Bruno U.: Chcem byť rušnovodičom, pretože chcem vozit' ľudí. A chcem jazdiť rýchlo.

Sofia K.: Chcem byť trénerkou jazdy na koni. Baví ma jazda na koni a rada pri koňoch pomáham.

Lukáš M.: Chcel by som byť architektom, lebo chcem navrhovať rôzne zaujímavé budovy s rôznym tvarom a veľkosťou.

Leo L.: Chcel by som byť investorom, lebo musíš poznať grafy, rôzne čísla a rozmýšľať. Mohol by som pomáhať ľuďom v tiesni.

Juraj K.: Chcel by som byť futbalista, ľavý alebo stredný útočník. Je to pre mňa zábava. Už sa mi snívalo, že som vystrelil loptu a dal som „angličák“.

Lukáš Dz.: Ja by som chcel byť zverolekár, pretože mám veľmi rád zvieratá a chcel by som im pomáhať. Zvieratám pomáham veľmi rád, sú pekné.

Zuzka V.: Ja by som sa chcela stať maliarkou, gymnastkou, ale najmä golfistkou. Golfistkou preto, lebo ma golf baví. V golfe by som sa chcela prebojovať do finále US open žien.

Michal F.: Chcel by som byť hercom, lebo ma hranie baví a rozvíjam svoju tvorivosť a aj spoznávam pri tom nových ľudí.

Hugo V.: Chcel by som byť v budúcnosti vedec ako Thomas Edison, lebo skoro všetci z mojej rodiny sú vedci. Chcel by som získať Nobelovu cenu. Mám rád technológie.

Lukáš H.: Chcel by som byť futbalista, pretože ma futbal baví a darí sa mi. Chcel by som byť útočník, nie brankár. Chcel by som sa dostať na majstrovstvá sveta.

Miriám Z.: Chcela by som byť chemičkou a vynájsť látku, ktorá by zamedzila globálne otepľovanie. Baví ma robenie pokusov.

Sophia P.: Chcela by som byť učiteľkou manažmentu, pretože túto prácu robí moja mama a keď som na hodine s ňou, tak sa aj trošku učím a baví ma to. Jednoducho chcem byť ako ona.

Bruno G.: Ja by som chcel byť trénerom futbalového klubu, lebo je to zábavné, pobavíš sa a zároveň si aj zašportuješ. Chcel by som mať najlepších hráčov.

Žofka B.: Chcela by som byť archeologičkou. Baví ma filmy, ktoré o tom pozerám a baví ma čistiť paličky a kamene. Chcem objaviť nové druhy dinosaurov a skamenelín.

Lukáš V.: Chcel by som byť youtuber preto, lebo môžem byť slávny, a aj preto lebo len hrám hry a dostávam peniaze za pohodu.

Bruno K.: Chcel by som byť futbalista, pretože mám futbal rád a je to dobrý šport. Chcel by som vyhrať majstrovstvá sveta vo futbale za Slovensko.

Mia V.: Chcela by som byť trénerkou synchronizovaného plávania, pretože vo voľnom čase sa venujem synchronizovanému plávaniu. Je to aj moja záľuba. Chcela by som dosiahnuť, aby som dostala nejakú akvabelu na olympiádu.

Šimon J.: Chcel by som byť vojak, lebo sa tam narába so zbraňami a s granátmi a s rôznymi inými vecami. Chcel by som dosiahnuť, aby som bol generál a išiel na vojnu bojovať za Slovensko.

Teo M.: Chcel by som byť programátor po mojom otcovi, ktorý je programátor, lebo mám rád informatiku a matematiku, ktoré sa používajú v programovaní. Chcel by som urobiť veľa ďalších programov.

Samo Č.: Chcel by som sa stať florbalistom. Rád by som hral švédsku alebo fínsku ligu. Baví ma skúšať si nové kľučky, strieľať, prihrávať a blokovať strely. Chcem byť obranca. Rád by som reprezentoval Slovensko. A potom po kariére by som chcel byť florbalový tréner, lebo ma baví vymýšľať taktiky.

Estel S.: Chcela by som byť hackerkou v Amerike alebo v Rusku. Fascinujú ma počítače, to ako fungujú. Chcela by som hacknúť ruský alebo americký server.

ŠKD

PAPIEROVÉ LODIČKY – KAM PLÁVA SLOVENSKÉ ŠKOLSTVO?

5. septembra sa aj naša trieda zapojila do akcie **Kam pláva slovenské školstvo?** Monika nás naučila ako skladať lodičky z papiera. Potom sme si všetci poskladali papierovú lodičku, ktorú sme si mohli aj nafarbiť. Niektorí spolužiaci urobili aj dve alebo tri. Do

lodičiek sme napísali, ako by sme chceli zlepšiť naše školstvo. Naša trieda vyrobila veľa lodičiek, zabalili sme ich do škatule, po ktorú prišiel kuriér. Odkazy z lodičiek boli odovzdané pani ministerke školstva. Z lodičiek bude vytvorená socha dieťaťa. Celá akcia sa mi veľmi páčila.

Roman Zelenka 4. P

MAXOVA ČAROVNÁ FĽAŠTIČKA – VYRÁBANIE ČAROVNÝCH FĽIAŠ

Dňa 17. septembra sme so Simonkou vyrábali v družine upokojujúce olejové fľašky. Ja som si vyrobila oranžovú so zlatými trblietkami. A doniesla som aj olej a 10 plastových fľašiek pre ostatné deti. Mohli sme si dať rôzne farby: oranžovú, zelenú, žltú, hnedú a modrú. Veľmi sa mi to páčilo. Pri výrobe sme neboli len my tretiaci, ale aj prváci, druháci a štvrtáci. Bola to zábava. Chcela by som to ešte niekedy spraviť.

Lilly Kviečinská, 3. T

Dňa 17. septembra sme v družine vyrábali čarovné fľaše. Nabrali sme do polovice fľaše vodu a dali sme tam asi jednu čajovú lyžičku farbiva. Dali sme tam asi dva centimetre oleja a nakoniec sme tam dali trblietky. Keď sme to zamiešali bola z toho upokojujúca fľaša. Už sa teším, keď to budeme zase robiť niečo nové.

Hanka Čáčová, 3. T

VLASTIVEDNÉ PROJEKTY TRIEDY TEAM

M. R. ŠTEFÁNIK

* 21. 7. 1880 Košaritzka'
† 4. 5. 1919 Ivanka pri Dunaji

Byl to národní hrdina, který se stal velkým vojevůdčí a politikem. Byl to první československý velitel letectva. Jeho jméno je spojeno s vítězstvím nad Němci v první světové válce. Jeho smrtí se stala tragédií pro naši zemi.

Narodil sa z rodiny vojenských funkcionárov Carla Štefánika a jeho manželky Albockovej. Ovíši svojí službu Štefánik vykonával v rodné dedine, ako dvorák, učiteľ a domácky do Ameriky, aby sa mohol naučiť po maticky. Počas študentského štúdia sa zapojil do revolučného hnutia v Bratislave (Bourgeois) a štúdiom dokončil v Sarajevu s významnými.

Prvým náčelníkom štábu v Čade slávnostne inkonzistentne, ale jeho štábným prevádzil a vykonával osobne. So zložením vyššej školy odišiel do Berlína v r. 1904.

V Berlíne pracoval v štábnom oddelení Meudona pod vedením náčelníka oddelenia prof. Jukosa Janovca. Čerpal na seba vzorný obraz na Mont Blanc, kde sa stal spolunáčelníkom oddelenia. Bol veľmi cestovateľ, pracoval napr. v Berlíne, Štúrtu, Rusku, Ekvádore, Brazílii, Spojených štátoch.

V roku 1912 získal francúzske občianstvo.

Na svojich celých predtých svojí diplomatických úlohách na čele ruského vojska Mikulášom II., ruským kráľom Ferdinandom, belgickým kráľom Margaritou, prijal do japonskej cisár, pápeži Benediktovi V., promóciu prestávkou matickej školy.

Veľký jeho vedecký práca sa napísali v francúzštinu a nemčinou.

a doručilom štábu. So zložením prvej svetovej vojny nastúpil v januári 1915 do vojenskej školy v Karlove. Šiel na vojnovom pítom, leteckým štábným kom. Býval na istom pítom, organizoval mládežnícku školu v Bratislave. Za tú dobu sa stal brigádnym generálom. V roku 1915 odišiel do československého zahraničného oddelenia. Štefánikovi obdržal 16. Marca 1915 v španielskeho ministerstva predsedu, náčelníka štábu v Národnej rade československej.

Kivodni rada sa stala hlavným orgánom česko-slovenského hnutia v zahraničí. Jej predseda Štefánik bol riešený do vojenskej Česko-slovenskej armády. Štefánik sa stal ministrom vojny. 28. októbra 1918 bol vymenovaný za československého veľvyslancov na čele Jaromír Masaryk. Štefánik sa stal Eduard Benes. Štefánik mal veľkú úlohu v československej vojne.

V máji 1914 mal Štefánik v Berlíne na československej spravodlivosti bojujúci ako príbly. Jeho cieľom bolo 450 na náhle navštívil medzinárodnú konferenciu v Štúrtu, ktorá sa konala na počesť Eduarda Benesa, československého občanov štátu v Berlíne.

Na Štefánik je pochovaný v paríži na československom cintarisku Mikuláš, ktorý v Bratislave, mesto jeho úmrtia, má pamätník.

československej armády, ktorá sa konala v máji 1918.

Alica Vanková, Richard Zaťko, Šimon Sondej, 3. T

DETSKÉ HRY ZA 1. ČSR

Malým deťom prvú hračky vyrábali rodičia či starí rodičia, prípadne im ich kupovali na jarmokoch.

Deťi hrali kolobkové hry - žmurkajú, sledujú bábku, schovávačku, ktoré mali prívod v hrách ich starých rodičov. U deťi boli obľúbené aj iné hry a toptu, najmä volgabal a vybiljón. Deťi čerpal námet svojich hier aj z kníh, hrali sa najmä na kvožboj a inčianov.

Bežnými hračkami dievčat bývali bábky z varechy a handrkou vyformované do tvaru šiat. Porcelánové bábky, kočky pre bábky a domčeky či tabučky pre ne boli vyrábané bohatých rodín. Dievčence trvali rôzne skákanie akóky ...

Hračkou chláčkov bývali napríklad handrové lopty. Chláčci sa postupne naučili využívať to, čo im poskytovala okolitá príroda a pomocou nožička z dreva vyrábali prútené, gumáčky a iné jednoduchejšie hračky.

Chláčci naháňali drevenou paličkou obrúče z kolesa po ceste. Starí vyrábané kočky slúžili na úpravu ako vozidlo od výmyslu avšak, ktorými sa rútili dolu kopcom.

Bolo, že to radosti medzi deťmi, keď prišli do mesta kolobček alebo cirkus.

Patrik Reiprich, Ondrej Margoč, Kristián Zelenay, 3. T

ROZHOVOR

ROZHOVOR SO SIMONOU STANOVOU

V triede Team sa objavila nová asistentka učiteľa, opäť Simonka. Milá pokojná, chápavá, ale keď treba, vie určiť deťom jasné hranice správania a trvá na ich dodržiavaní. Vie pomôcť, ale aj napomenúť a svojou čestnosťou a spravodlivosťou si získať rešpekt.

Simonka, chcela si byť už od malička učiteľkou? Si rada, že si sa rozhodla pre toto povolanie?

Keď som bola malá, chcela som byť hlavne účtovníčkou, úradníčkou alebo učiteľkou. Účtovníctvo som študovala a venovala sa mu vo svojom voľnom čase, tam som zároveň robila administratívne úkony, čiže splnilo sa mi aj byť úradníčkou. A nakoniec som skončila predsa len v školstve, kde pracujem už štvrtý rok. Vyštudovala som síce sociálnu prácu, ale minulý rok som si dokončila učiteľstvo pre materské školy a vychovávateľstvo. Áno, rada som učiteľkou, hoci je to občas náročné, vnímam to ako poslanie, ktoré mi dodáva dynamiku a radosť do života. Nevieť si úplne predstaviť iba tak sedieť niekde v kancelárii.

Čo si robila predtým, než si sem prišla? Bavila ťa tvoja práca?

Rok som pracovala ako vychovávateľka v ŠKD a posledné dva roky som sa venovala učiteľstvu v materskej škôlke. Táto práca ma veľmi bavila, priučila som sa mnohým novým veciam a najmä som na moje prekvapenie rozvinula svoju kreativitu pri práci s trojročnými deťmi. Všade, kde som prišla, hľadala som nápady pre mojich drobcov v škôlke.

Prečo si sa rozhodla prísť do tejto školy? Vyberala si si triedu do ktorej pôjdeš? Ako sa ti s nami pracuje?

Keď som sa rozhodla odísť z materskej škôlky, dostala som v tom istom čase aj ponuku nastúpiť do školy. Tak som ponuku prijala a som tu. Vedela som približne čo ma čaká, pretože som už nejaký ten čas bola aj v ŠKD. Práca s deťmi ma baví, takže aj preto som sa rozhodla prísť pracovať do školy. Triedu, do ktorej som mala prísť, som si nevyberala. A som rada, že som dostala práve vás – Team. Ste deti aj milé, aj veľmi živé. Stále vás spoznávam a zisťujem, čo sa vám páči a čo nie. Myslím, že sme si celkom sadli. Mám vás rada, teraz ste „moje“ deti.

Asi máš teda rada deti, keď ...

Áno, mám veľmi rada deti. A venujem sa im od svojich šestnástich rokov. Začínala som ako animátorka v detských táboroch u Saleziánov, viedla som stretnutia dievčat okolo siedmich rokov, robila som babysitting, učila v materskej škôlke aj v ŠKD. Vlastne už od puberty žijem deťmi a baví ma to. S deťmi je život dynamický, krásny a spontánny.

Rada sa hráš s nami spoločenské hry?

Rada sa s vami hrám spoločenské hry, najmä tie ktoré poznám, ako je DiXit, Dobble, ŽIVOT, Twister. No toľko hier ako vy však nepoznám, takže sa rada nejakým novým priučím. ☺

Čo sa ti v našej škole najviac páči?

V škole sa mi páči veľa vecí. Páči sa mi priateľská atmosféra. To, že kolektív v triedach drží spolu, páči sa mi aj spôsob výučby. Ale najviac zo všetkého sa mi páči, že deti sa správajú ako deti a nie ako dospelí. Teda hovorím to v tom zmysle, že nie v každej škole je to samozrejme. Som rada, že deti zaujímajú spoločenské hry, futbal, sú zaujaté hocikakou aj jednoduchou vecou. Za toto som veľmi vďačná. Ale aj kopu iných vecí – ústretový a priateľský kolektív učiteľov, príjemná atmosféra v škole, záujem o človeka ako takeého.

Čo ťa vie najviac nahnevať?

Najviac ma vie nahnevať asi nespravodlivosť, ale aj nezodpovednosť. Samozrejme, že človek sa nahnevá aj na kopu iných vecí, keď má slabú chvíľku alebo je niečoho príliš veľa. Aj deti ma vedia občas nahnevať, keď nepočúvajú ☺. Ale myslím, že viem byť dostatočne trpezlivá.

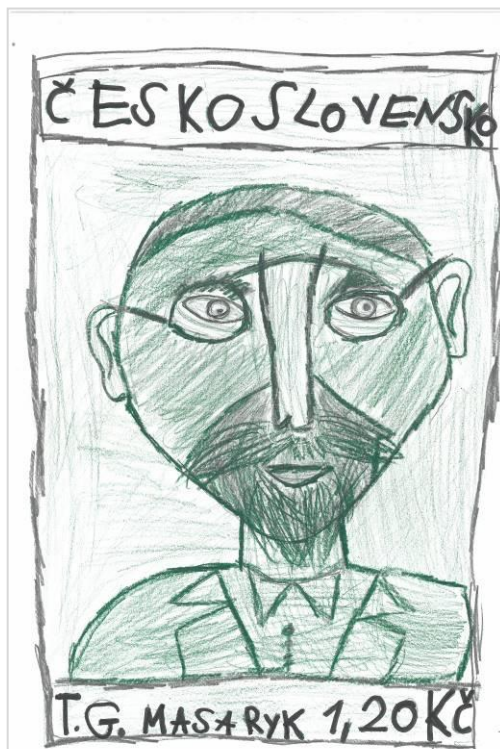
**Ďakujeme za rozhovor.
Rozhovor pripravili Team.**

NÁSTENKA – takto stvárnili prváci T.G. Masaryka

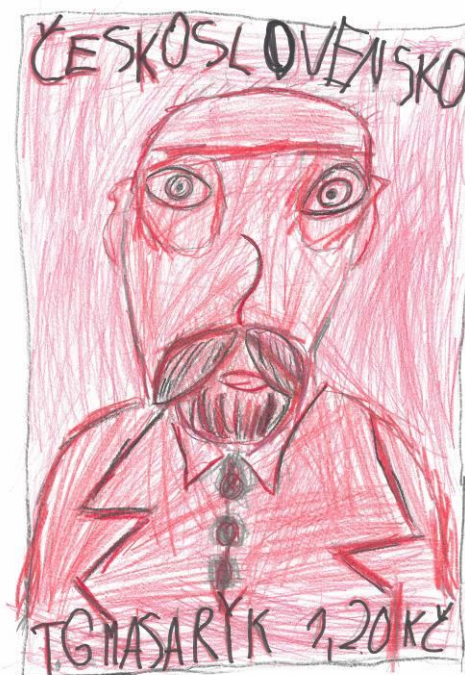
T. G. MASARIK NA POŠTOVEJ ZNÁMKE

Naša škola aktuálne žije v duchu osláv 100. výročia vzniku Československa. Nezapojiť našich najmladších by bola škoda, z tohto dôvodu pripájame aj my výsledky našej práce. Deťom sme predstavili prvého prezidenta T. G. Masaryka, ktorého kreslili podľa predlohy.

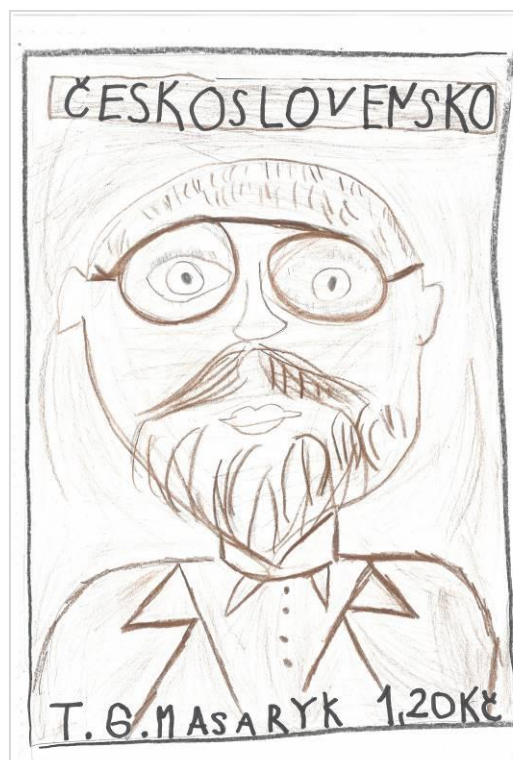
Lili

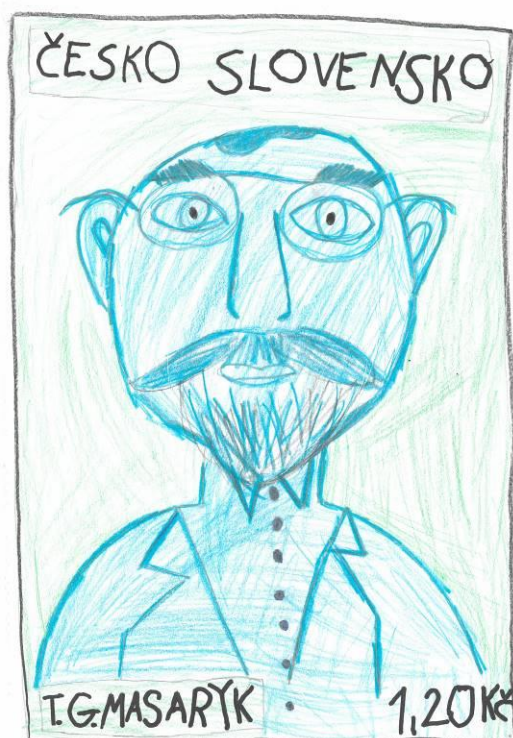
Sofia Pachón, 1. R

Hugo Barta, 1. R

Miriam Sysáková, 1. R

Ester Halászová, 1. R

NÁSTENKA – výtvarné práce třídy PETS

Miriam Zemanová, 4. P

Zuzana Vedejová, 4. P